ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Бакаєвич Костянтин Олегович на тему «Особливості трансформації українських медіа в сучасному інформаційному просторі», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 06 Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини 061 Журналістика

Актуальність теми дослідження. Сучасний етап розвитку медіасфери характеризується глибокими трансформаційними процесами, зумовленими цифровізацією комунікації, платформізацією інформаційного простору, зміною моделей медіаспоживання та переосмисленням економічних засад функціонування медіа. В умовах розвитку цифрових платформ, алгоритмізації дистрибуції контенту та посилення конкуренції за увагу аудиторії медіа перестають функціонувати виключно як інститути масової комунікації, інтегруючись у складні цифрові екосистеми, у межах яких технологічні платформи визначають механізми поширення інформації, структуру взаємодії з читачами/глядачами медіа та бізнес-моделі медіа.

Трансформаційні процеси у сфері медіа супроводжуються кризою традиційних економічних моделей журналістики, насамперед традиційної рекламної моделі фінансування, ефективність якої в умовах платформної економіки суттєво знижується. Концентрація рекламних ресурсів у глобальних цифрових платформ, зміна поведінки аудиторії та фрагментація медіаспоживання актуалізують проблему фінансової стійкості медіа та необхідність пошуку альтернативних механізмів монетизації контенту.

Український медіаринок трансформується під впливом не лише глобальних цифрових тенденцій, а й унікальних суспільно-політичних чинників. Період 2020–2025 рр. став етапом масштабної структурної перебудови української медіасистеми в умовах пандемії COVID-19, економічної нестабільності та повномасштабної російсько-української війни. Пандемія прискорила цифровізацію журналістських практик і змінила моделі медіаспоживання, тоді як повномасштабне вторгнення Росії суттєво трансформувало економічні механізми функціонування українських медіа, структуру інформаційного простору, редакційні процеси та характер взаємодії між медіа й аудиторією.

В умовах війни українські медіа функціонують як важливий елемент забезпечення інформаційної стійкості суспільства, протидії дезінформації, формування громадянської консолідації та підтримки суспільної мобілізації. У цьому полягає специфіка трансформації українського медіапростору, у межах якого технологічна адаптація медіа поєднується з процесами економічного виживання та виконання суспільно значущих функцій журналістики.

Одним із ключових чинників трансформації українських медіа стала платформізація комунікації та зміна структури медіаспоживання. Соціальні мережі, месенджери та відеохостинги поступово перетворилися на домінантні канали поширення інформації, що змусило редакції цифрові платформи прирівнювати до сайту, або навіть ставити їх вище, для дистрибуції контенту. Внаслідок цього редакції змушені адаптувати контент до алгоритмічної логіки цифрових платформ, інтегрувати мультимедійні формати та змінювати механізми взаємодії з аудиторією.

Скорочення традиційних рекламних доходів та нестабільність економічного середовища актуалізували проблему диверсифікації джерел фінансування медіа. У відповідь на кризу класичних моделей монетизації українські медіа почали інтегрувати альтернативні механізми фінансової підтримки.

Актуальність дослідження посилюється також розвитком технологій штучного інтелекту, автоматизацією виробництва контенту та алгоритмічною персоналізацією інформаційних потоків. Ці процеси створюють нові можливості для медіаіндустрії, але одночасно актуалізують проблеми достовірності інформації, поширення дезінформації, захисту авторського права та збереження редакційної автономії в умовах посилення платформної залежності.

Попри значну кількість наукових праць, присвячених цифровізації медіа, платформізації комунікації та медіаекономіці, більшість досліджень зосереджуються на окремих аспектах трансформації медіасистем. У науковому дискурсі недостатньо комплексних досліджень, у яких трансформація медіа аналізувалася б одночасно в економічному, технологічному, соціокомунікаційному та політико-правовому вимірах. Недостатньо дослідженими залишаються питання гібридизації бізнес-моделей медіа, впливу платформної економіки на редакційну автономію, трансформації ролі аудиторії як економічного суб'єкта медіасистеми, а також специфіки функціонування українських медіа в умовах війни та кризових суспільно-політичних процесів.

Таким чином, трансформація українських медіа у 2020–2025 рр. постає як комплексний процес технологічної адаптації, економічної трансформації та суспільної мобілізації в умовах криз. Необхідність системного осмислення взаємозв'язку між платформізацією комунікації, трансформацією моделей монетизації, змінами аудиторних практик і кризовими суспільно-політичними чинниками зумовлює наукову актуальність дисертаційного дослідження та визначає його теоретичне і практичне значення для розвитку журналістики та соціальних комунікацій.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційна робота виконана відповідно до науково-дослідної теми кафедри журналістики та нових медіа Факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка: «Новітні технології в журналістських практиках: європейські стандарти впровадження» (державний реєстраційний номер: 0125U002415), а також узгоджується з навчальними планами та робочими програмами дисциплін кафедри.

Мета дослідження — проаналізувати трансформаційні явища українських онлайн-медіа в умовах сучасного інформаційного простору, зокрема під впливом економічних чинників, цифровізації, платформізації, й соціально-політичних викликів, а також визначити ключові тенденції та напрями їх подальшого розвитку.

Для реалізації поставленої мети визначено такі **завдання дослідження**:

1) окреслити теоретико-методологічні підходи до дослідження трансформації українського медіаринку;
2) проаналізувати законодавчі трансформації українського медіаринку в період 2020–2025 рр.;
3) визначити основні чинники, що впливають на трансформацію українських онлайн-медіа (соціальні, економічні, політико-правові та технологічні);
4) систематизувати та класифікувати сучасні економічні моделі фінансової стійкості медіа під впливом соціальних, економічних, політико-правових та технологічних чинників;
5) окреслити роль аудиторії медіа та її вплив на трансформаційні процеси під час кризових явищ;
6) оцінити ефективність різних економічних моделей медіа на основі емпіричних даних (опитування та глибинні інтерв'ю з представниками медіа);
7) визначити ключові тенденції наслідків трансформаційних процесів для українських медіа під час кризових явищ.

Об'єкт дослідження — українська медіасистема в умовах трансформацій, зокрема цифровізації, платформізації, змін аудиторної поведінки та суспільно-політичних викликів.

Предмет дослідження — механізми та закономірності економічної, технологічної, політико-правової та аудиторної трансформації українських медіа.

Хронологічні межі дослідження. Хронологічні межі дослідження охоплюють 2020–2025 рр., оскільки саме цей період став етапом всебічної трансформації українського медіаринку під впливом суспільних, економічних, технологічних і політичних чинників. Початковою точкою дослідження визначено 2020 рік, що пов'язано з наслідками пандемії COVID-19, яка суттєво змінила економічні механізми функціонування медіа. Скорочення рекламних надходжень, активна цифровізація та зміна моделей медіаспоживання актуалізували потребу для медіавласників у пошуку альтернативних джерел фінансування.

Ключовим фактором подальшої трансформації медіасистеми стало повномасштабне російське вторгнення у 2022 році, яке суттєво вплинуло на структуру українського інформаційного простору та економічну стабільність редакцій. В умовах війни значна частина медіа втратила традиційні джерела доходів, що посилило роль гібридних бізнес-моделей медіа, які поєднують комерційні, донорські та аудиторні механізми фінансування. Одночасно

активізувалися процеси розвитку цифрових платформ, мультимедійних форматів, телеграм-каналів та гіперлокальних медіа.

Завершальна межа дослідження — 2025 рік — дозволяє оцінити результати адаптації українських медіа до кризових умов та виявити ключові тенденції розвитку медіаринку в період криз. Обраний період є репрезентативним для аналізу еволюції економічних моделей монетизації медіа, оскільки охоплює етапи їх активного формування, впровадження та практичного функціонування в українському медіасередовищі.

Теоретико-методологічним підґрунтям дисертації стали праці провідних українських та закордонних науковців. Дослідженню питань розвитку масової комунікації, еволюції медіасистем і становлення медіаекономіки присвячені праці М. Маклюена, Д. Мак-Квейла, М. Кастельса, Г. Дженкінса, Ю. Габермаса, Г. Саймона. О. Остервальдера, І. Піньєра, В. Георгієвської, Н. Зражевської, В. Терещука та ін. У їхніх роботах окреслено теоретичні засади розвитку медіасередовища, мережевого суспільства, конвергенції медіа та економіки уваги як ключового ресурсу сучасних інформаційних процесів.

Важливою базою для написання дисертації стали наукові праці дослідників журналістики та соціальних комунікацій, зокрема Т. Ґобан-Класа, В. Іванова, В. Різуна, Г. Почепцова, О. Зернецької, В. Терещука, О. Мітчук, Г. Горбенко, Н. Фіголь, В. Шпака, А. Сінька та ін., у яких розглядаються особливості функціонування медіа в системі соціальних комунікацій, їх роль у формуванні інформаційного простору та трансформації журналістських практик.

Питання цифрової трансформації медіа, платформізації та зміни моделей функціонування медіаорганізацій у сучасному інформаційному середовищі висвітлено у працях Н. Срнічека, Х. ван Дейка, Т. Поелла, М. Деуза, а також українських дослідників цифрових комунікацій А. Яніцького, А. Гаруса, Л. Ліпич, О. Хілухи, М. Кушнір, А. Боборикіна, М. Садівничої, Г. Піскорської, К. Бучми, А. Буряк, О. Гондюл, які аналізують вплив новітніх технологій на структуру медіаринку та поведінку аудиторії.

Окремий блок досліджень становлять наукові праці, присвячені економічним аспектам функціонування медіа та їх монетизації. Зокрема, теоретичні засади політичної економії медіа, рекламних моделей і двосторонніх ринків розкрито у роботах Р. Макчесні, Д. Смайза, Н. Гражевської, О. Хаб'юка, Є. Селюха, О. Рижка, Т. Крайнікової, Е. Крайнікова, а також у сучасних дослідженнях цифрової економіки та платформних бізнес-моделей. Проблематику економіки уваги, як ключового чинника монетизації цифрового контенту, обґрунтовано у працях Г. Саймона. У контексті українських медіа питання фінансової стійкості, диверсифікації джерел доходів, розвитку підписних, донорських та рекламних моделей досліджуються у працях сучасних українських науковців Т. Ковальової, В. Бондаренка, О. Мотузенка, В. Мірошниченко.

Зміни журналістських матеріалів в українських медіа як наслідок одночасного впливу цифрових технологій, змін моделей медіаспоживання, кризових явищ та платформізації досліджують українські дослідники, зокрема Ю. Єлісовенко, М. Нагорняк, В. Іващенко, О. Воскобойнікова-Гузєва, М. Садівнича, Т. Ковальова.

Трансформаційні процеси українських медіа в умовах цифровізації, гібридних інформаційних загроз та воєнного часу розглядаються у працях вітчизняних дослідників Н. Зикун, Н. Зражевської, С. Безчотнікової, О. Мітчук, В. Улибіна, Г. Піскорської, І. Погребняк Д. Чепурнової, К. Балабанової, які акцентують на зміні структур власності, редакційних практик, форматів контенту та економічних моделей функціонування медіа.

Проте наукового дослідження, у якому було б комплексно проаналізовано та систематизовано особливості трансформації українських медіа в сучасному інформаційному просторі з урахуванням аспекту їх монетизації, на сьогодні немає. Цим обумовлений вибір теми дисертації.

Методологія досліджень. Для досягнення мети й розв'язання поставлених завдань використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів дослідження. *Метод аналізу та синтезу* застосовано для опрацювання наукових джерел, галузевих звітів, аналітичних матеріалів і відкритих даних щодо трансформації українських медіа та моделей їх монетизації. *Порівняльно-історичний метод* застосовано для дослідження динаміки трансформаційних процесів українського медіаринку. *Описовий метод* використано для подання комплексної характеристики трансформаційних процесів, стану медійної екосистеми України в досліджуваний період. *Метод систематизації та класифікації* використано для типологізації традиційних та гібридних моделей монетизації масмедіа. *Порівняльний метод* дав змогу зіставити український і міжнародний досвід упровадження альтернативних моделей монетизації в медіа. *Моніторинг* відкритих джерел і платформних рішень застосовувався для виявлення актуальних практик збору коштів українськими медіа. *OSINT-підхід* використано для збору та верифікації інформації з відкритих джерел щодо функціонування моделей монетизації в українських медіа.

До емпіричних методів належать *опитування* та *глибинні інтерв'ю* з представниками медіаменеджменту українських редакцій (N=27). Також у дослідженні використано елементи *кейс-стаді* для аналізу окремих практик упровадження нових моделей фінансування медіа.

Наукова новизна. Робота має виразний міждисциплінарний характер, оскільки поєднує підходи журналістикознавства, теорії соціальних комунікацій, медіаменеджменту та медіаекономіки. Дослідження українських онлайн-медіа здійснюється крізь призму трансформації комунікаційних практик, змін економічних моделей функціонування медіа в умовах цифровізації, платформізації, модифікації поведінки аудиторії медіа та глобальних кризових явищ. Це дозволило сформувати комплексний підхід до аналізу медіасистеми як одночасно комунікаційного, соціального та

економічного феномену. Міждисциплінарність дослідження дає змогу розкрити взаємозв'язок редакційних, комунікаційних та економічних процесів у функціонуванні медіа.

У дисертації уперше:

- здійснено цілісний аналіз трансформації українських медіа у 2020–2025 рр. з урахуванням впливу економічних, технологічних, політико-правових та соціальних чинників;
- обґрунтовано роль монетизації як структуроутворювального елементу функціонування медіа, що визначає не лише фінансову модель, а й контентну та комунікаційну стратегію;
- розроблено авторську багатовимірну класифікацію фінансових моделей медіа, яка інтегрує економічні, інституційні та соціокультурні чинники їх функціонування;
- доведено за результатами емпіричних досліджень взаємозв'язок між рівнем довіри аудиторії та ефективністю економічних моделей;
- визначено специфіку функціонування грантового фінансування в українських медіа як одного з ключових джерел підтримки в умовах кризових трансформацій;
- обґрунтовано становлення в українському медіапросторі специфічної моделі функціонування медіа, яку доцільно визначити як «економіку солідарності»;
- доведено, що в умовах суспільно-політичної кризи та воєнного часу аудиторія трансформується з пасивного споживача контенту в активного суб'єкта медіаекономічних процесів, який бере участь у фінансовому забезпеченні діяльності медіа не стільки заради отримання доступу до контенту, скільки як прояв громадянської позиції та підтримки суспільно значущих функцій медіа;
- встановлено, що практики благодійних пожертвувань в українському медіасередовищі набувають характеру соціально зумовленого механізму підтримки, що відрізняється від класичних ринкових моделей монетизації та формує нову логіку взаємодії між медіа й аудиторією;

удосконалено:

- підходи до аналізу медіаекономіки шляхом інтеграції концепцій політичної економії медіа, теорії платформ та теорії соціальних комунікацій;
- трактування моделей монетизації як динамічних гібридних систем, що адаптуються до змін у цифровому середовищі.

подальшого розвитку набули:

- наукові підходи до оцінки економічної диверсифікації медіаорганізацій в умовах цифрової трансформації та суспільно-політичних викликів;
- наукові уявлення про взаємозв'язок редакційної незалежності та економічної стійкості медіа;
- підходи до класифікації моделей монетизації цифрових медіа в умовах трансформації українського медіаринку;

- дослідження адаптаційних механізмів українських медіа в умовах економічної нестабільності.

Теоретичне значення дослідження полягає у поглибленні наукових уявлень про функціонування медіа в період кризових суспільних процесів. Результати дослідження доповнюють основи медіаекономіки, зокрема завдяки уточненням характеристик моделей монетизації медіа. Дослідження гібридизації моделей фінансування медіа описано як ключова тенденція українського медіаринку в умовах війни. У роботі дано детальну характеристику чинників (економічних, суспільних, політичних, технологічних) трансформації української медіасистеми 2020–2025 рр. Сформульовані теоретичні положення створюють підґрунтя для подальших досліджень медіаекономіки, медіаменеджменту та цифрових комунікацій.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їх застосування у професійній діяльності медіаорганізаціями, закладами вищої освіти та органами управління державною інформаційною політикою. Отримані результати будуть корисними для керівників медіа та медіаменеджерів для планування ефективних стратегій монетизації, оптимізації структури доходів і підвищення фінансової стійкості редакцій в умовах цифрової трансформації та воєнного часу. Запропонована авторська класифікація моделей монетизації створює практичний інструментарій для вибору та комбінування джерел фінансування залежно від типу медіа, його аудиторії та платформи дистрибуції контенту.

Результати емпіричного дослідження дають розуміння як будувати ефективні комунікаційні стратегії з аудиторією, інтегрувати нові моделі монетизації медіа та формувати лояльні медіаспільноти. Висновки щодо ролі грантового фінансування та ризиків залежності від нього корисні для планування довгострокових фінансових стратегій медіа.

Матеріали дослідження слід використовувати у навчальному процесі при підготовці майбутніх журналістів та при розробці навчально-методичних матеріалів для майбутніх журналістів. Окремі результати дослідження доцільно застосовувати органам державної влади та спеціалізованим інституціям під час планування і реалізації політик, спрямованих на підтримку незалежних медіа, посилення інформаційної безпеки та розвиток національного медіапростору.

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійно виконаним науковим дослідження. Усі основні ідеї, теоретичні й методологічні положення, які розкривають наукову новизну та результати дослідження, сформульовані авторкою особисто. Ідеї, гіпотези та концепції інших дослідників, використані у дисертації, супроводжуються покликаннями на роботи авторів і слугують підкріпленням ідей здобувача.

Апробація результатів дослідження. Основні положення дисертації були представлені на наступних наукових конференціях: ІІ Міжнародна міждисциплінарна науково-практична конференція «Відкрита наука України: візійний дискурс в умовах воєнного стану» (Ужгород, 27–29 вересня 2023 р.);

II Всеукраїнська науково-практична студентська конференція «Світова журналістика в епоху глобальних змін» (Київ, 21 травня 2024 р.); III Міжнародна науково-практична онлайн-конференція студентів, аспірантів, молодих учених та практиків «Креативні індустрії: сучасні тренди» (Київ, 14 травня 2025 р.); International scientific conference «Working Peculiarities of Journalists and PR and Media Professionals during Martial Law in Ukraine» (Riga, 3–4 October 2024); VII Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених «Новітні тенденції в медіагалузі» (Київ, 15 квітня 2025 р.).

Також окремі результати дисертаційного дослідження відображено у статті Бакаєвич К. О. «Монетизація соціальних комунікацій: концепції трансформації комунікаційних систем та оптимізація комунікаційних каналів», опублікованій у науковому виданні «Інтегровані комунікації» (2023, № 1 (15)).

Публікації. Основні положення і результати дисертації викладено в 11 публікаціях, а саме: 3 опубліковані у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України; 1 (з них у співавторстві) в науковому виданні, проіндексованому у базі даних Web of Science Core Collection; 7 публікацій, у яких додатково висвітлено наукові результати дисертації.

Наукові статті, опубліковані у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України

1. Бакаєвич К. Український телемарафон «Єдині новини» під час повномасштабного російського вторгнення: пропаганда, піар чи необхідність? *Інтегровані комунікації*. 2024. № 1 (17). С. 139–145. DOI: https://doi.org/10.28925/2524-2644.2024.1718.
2. Бакаєвич К. О. Переваги та недоліки поширення новинного контенту на відеохостингу «YouTube» під час повномасштабного вторгнення. *Обрії друкарства*. 2024. № 1 (15). С. 6–18. DOI: https://doi.org/10.20535/2522-1078.2024.1(15).292890.
3. Бакаєвич К. О. Нові формати в українських медіа під час повномасштабного вторгнення. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І.Вернадського, серія «Філологія. Журналістика»*. 2024. Т. 35 (74), № 6. С. 344–349. DOI: https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.6/53.

Наукова стаття, опублікована у періодичному науковому виданні, проіндексована у базі даних Web of Science Core Collection

4. Kharkevich N., Marunchak V., Zhelikhovska N., Bakaievych Y., Bakaievych K. Online media: the development of journalism in the digital space of Ukraine. *REVISTA UNIVERSIDAD Y SOCIEDAD Universidad y Sociedad*. 2025. Vol. 17, no. 5. e5361. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001604015300007

Публікації, у яких додатково висвітлено результати дисертації

5. Бакаєвич К. О. Трансформації медійних спільнот під час повномасштабної війни. Освіта і наука в період глобальних криз та конфліктів у XXI столітті : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (8–9 груд. 2023 р.). 2023. С. 239–242.
6. Бакаєвич К. О. Монетизація соціальних комунікацій: концепції трансформації комунікаційних систем та оптимізація комунікаційних каналів. *Інтегровані комунікації*. 2023. № 1 (15). С. 111–115. DOI: https://doi.org/10.28925/2524-2644.2023.1514.
7. Бакаєвич К. О. Трансформація українських медіа під час війни. Відкрита наука України: візійний дискурс в умовах воєнного стану : матеріали II Міжнар. міждисциплінар. наук.-практ. конф. (Ужгород, 27–29 верес. 2023 р.). Ужгород : ДВНЗ «УжНУ», 2023. С. 273–276.
8. Бакаєвич К. О. Телевізійні вимірювання в Україні під час російсько-української війни. Світова журналістика в епоху глобальних змін : матеріали Другої всеукр. наук.-практ. студент. конф. (Київ, 21 трав. 2024 р.). Київ, 2024. С. 55–59.
9. Bakaievych K. O. Comparative analysis of media-audience membership models: Ukrainian and international experience. Креативні індустрії: сучасні тренди : матеріали III Міжнар. наук.-практ. онлайн-конф. студентів, аспірантів, молодих учених та практиків (14 трав. 2025 р.). 2025. С. 98–101.
10. Bakaievych K. O. The work of journalists during the war: risks, ethics and information in Ukraine. Working Peculiarities of Journalists and PR and Media Professionals during Martial Law in Ukraine : International scientific conference (Riga, 3–4 October 2024). Riga : Baltija Publishing, 2024. P. 64–67. DOI: https://doi.org/10.30525/978-9934-26-489-4-17
11. Бакаєвич К. О. Фейки та пропаганда: як розпізнати та нейтралізувати інформаційні атаки. Новітні тенденції в медіагалузі : матеріали VII Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених (Київ, 15 квіт. 2025 р.). Київ, 2025. С. 98–99.

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною науковою працею, в якій викладено результати авторського дослідження, що дозволили виконати основні наукові завдання. Усі теоретичні положення, методичні підходи, узагальнення та висновки сформульовані здобувачем особисто. Використані у роботі наукові ідеї, концепції та положення інших авторів мають відповідні посилання та застосовані для обґрунтування власних наукових результатів.

У статті «Online media: the development of journalism in the digital space of Ukraine», опублікованій у співавторстві, внесок Н. Харкевич – це розроблення загальної концепції дослідження та теоретичне обґрунтування розвитку онлайн-журналістики в Україні, що становить 25% авторського тексту; внесок В. Марунчак – опрацювання наукової літератури та аналіз міжнародних підходів до онлайн-журналістики, що становить 25% авторського тексту; внесок Я. Бакаєвич – аналіз технологічних аспектів

розвитку онлайн-медіа та особливості функціонування мережевих платформ, що становить 25% авторського тексту; Внесок Н. Желіховської – аналіз аудиторії інтернет-користувачів і соціологічні аспекти функціонування цифрових медіа, що становить 25% авторського тексту статті; Внесок К. Бакаєвич – участь у підготовці практичних рекомендацій щодо розвитку української онлайн-журналістики та адаптації медіа до цифрового середовища, що становить 25% авторського тексту статті.

Структура та обсяг дисертації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, кожен з яких має підрозділи та висновки, загальних висновків, списку використаних джерел зі 248 позицій, та 4 додатків. Загальний обсяг роботи — 230 сторінок. Обсяг основної частини — 177 сторінки.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація виконана фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури.

Дотримання здобувачем академічної доброчесності в дисертації та наукових публікаціях, в яких висвітлено наукові результати дисертації. На підставі вивчення тексту дисертації і наукових публікацій, результатів автоматизованої перевірки на плагіат та їхньої експертної оцінки встановлено, що дисертація і наукові публікації виконані самостійно, не містять академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації, самоплагіату. Усі використані здобувачкою в тексті дисертації свої наукові праці без посилання на ці праці були попередньо опубліковані з метою висвітлення в них основних наукових результатів дисертації та вказані в анотації дисертації.

Відповідність змісту дисертації галузі знань та спеціальності. Зміст дисертації відповідає галузі знань 06 Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини, спеціальності 061 Журналістика.

Рішення.

1. Дисертація Бакаєвича Костянтина Олеговича «Особливості трансформації українських медіа в сучасному інформаційному просторі»,, подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 06 Журналістика за спеціальністю 061 Журналістика, є завершеною, самостійною роботою, що містить науково обґрунтовані результати, актуальність, наукову новизну, теоретичне та практичне значення і відповідає п. 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 № 44 (зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», затвердженого Міністерством юстиції України 03.2.2017 за № 155/30023.

2. Дисертація Бакаєвича Костянтина Олеговича та наукові публікації, у яких висвітлено наукові результати дисертації, виконані на належному науковому рівні з дотриманням академічної доброчесності.

3. Бакаєвич Костянтин Оленгович на високому рівні оволодів методологією наукової та педагогічної діяльності, набув теоретичних знань, відповідних умінь, навичок та компетентностей. Здобувач володіє матеріалом.

4. Рекомендувати дисертаційну роботу Бакаєвича Костянтина Олеговича «Особливості трансформації українських медіа в сучасному інформаційному просторі» до публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді для присудження Бакаєвичу К.О. ступеня доктора філософії з галузі знань 06 Журналістика за спеціальністю 061 Журналістика.

Головуюча –
завідувач кафедри журналістики
та нових медіа Факультету журналістики
Київського столичного університету
імені Бориса Грінченка, кандидат
філологічних наук, доцент Інга ПОГРЕБНЯК